

sen, nemlig 65 pct. i de første 15 år og derefter 70 pct. Med hensyn til de ændringer, som forslaget vil medføre for lønninger og pensioner på de forskellige trin, tillader jeg mig at henvise til de oplysninger, der er givet i bemærkningerne til lovforslaget.

Da alle distriktsjordemødre har tjenestebolig eller får tilskud til boligudgifter efter en beregning, hvori indgår boligbidrag efter statens regler, vil den *forhøjelse af betalingen for statens tjenesteboliger*, der har været et led i lønreguleringen af 1958, få stor betydning for distriktsjordemødrene. Efter de nu gældende regler er boligbidraget 360 kr. årlig. Hvis statens nye regler blev lagt til grund, ville bidragene for distriktsjordemødrene blive meget forskellige. Bidragene ville kunne variere mellem ca. 800 kr. og godt 1 400 kr. eller i enkelte tilfælde endnu mere. Da det af flere grunde vil være uheldigt at indføre bidrag af så varierende størrelser, foreslås det, at fradraget for bolig inklusive eventuel garage — hvad der findes ved de allerfleste boliger — fastsættes til 1 200 kr. årlig.

De årlige merudgifter ifølge forslaget kan for statens vedkommende anslås til ca. 550 000 kr. Da ordningen tænkes iværksat med virkning fra 1. april 1958, vil merudgiften i finansåret 1959-60 dog blive ca. 1 050 000 kr. For amts- og købstadkommunernes vedkommende vil merudgifterne blive væsentlig mindre, idet udgifterne til bolig udelukkende påhviler kommunerne og de forøgede boligbidrag derfor vil komme disse til gode.

Ud over de nævnte regler foreslås enkelte mindre ændringer, der i det væsentlige tilsigter at tydeliggøre visse af bestemmelserne i den gældende lov. Endvidere foreslås en vis ændring af de særlige regler for underbeskæftigede distriktsjordemødre.

Endelig foreslås bestemmelsen i lovens § 20, hvorefter loven skal forelægges til revision i folketingsåret 1960-61, ophævet. Tanken med, at loven skulle forelægges til revision, stod i forbindelse med, at det som nævnt var forudsat, at der skulle udfoldes bestræbelser for ved ændringer i distriktsinddelingen efterhånden at skabe øget beskæftigelse for en række af de distriktsjordemødre, der var underbeskæftigede, og herigennem tillige skabes mulighed for forøgelse af den del af deres indtægter, der hidrører fra honorarer for fødsels-hjælp m. v.

Om ændringerne af distriktsinddelingen kan formentlig siges, at den er gennemført hurtigere, end man i 1953 havde kunnet regne med. Mange distrikter er nedlagt, ikke blot når der har været vakance, men tillige i betydeligt omfang, når der har været mulighed for at flytte de pågældende distriktsjordemødre til andre ledige stillinger. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er *antallet af distriktsjordemoderstillinger sunket fra 467 i 1951 til ca. 390 i 1958*. Efter de foreliggende oplysninger har over 200 af disse medvirket ved 70 fødsler eller mere årlig, uanset at antallet af fødsler i land-distrikterne synes at have en stadig nedadgående tendens. Nedlæg-